

BOSNA I HERCEGOVINA
FEDERACIJA BOSNE I HERCEGOVINE
SREDNJOBOSANSKI KANTON
KANTONALNI SUD U NOVOM TRAVNIKU
Broj: 49 0 P 062091 24 Gž
Novi Travnik, 30.4.2024. godine

Kantonalni sud u Novom Travniku, građansko vijeće sudija: Mirjana Grubešić, predsjednica vijeća, Aida Pezer-Alić i Begović Senad, članovi vijeća u pravnoj stvari tužioca 1.) J.D. sin I., iz K., ..., 2.) M.D. sin I., iz R H. ... , 3.) N.D. sin I., iz K., ... 4.) J.Š. kći I., iz R H., ... , 5.) I.S. kći I. iz F., ... , 6.) A.D. iz K., ..., svi zastupani po punomoćniku Emiru Burak, advokatu iz Travnika, Bosanska- Lamela III, protiv tuženih 1).M.M. sin J. iz K., ..., 2.) D.M. sin M. iz K., ... , 3.) D.M. sin M. iz K., ..., svi zastupani po punomoćniku Nedimu Begović, advokatu iz Visokog, Čabaravdića 4., radi utvrđivanja prava vlasništva i brisanja neosnovanog upisa u zemljišnim knjigama, v.sp. 5.500,00 KM, odlučujući o žalbama tužilaca izjavljenim protiv presude Općinskog suda u Kiseljaku broj: 49 0 P 062091 22 P od 19.12.2023. godine u sjednici vijeća, održanoj dana 30.4.2024.godine, donio je sljedeću:

PRESUDU

Žalba tužilaca se odbija i presuda Općinskog suda u Kiseljaku broj: 49 0 P 062091 22 P od 19.12.2023. godine potvrđuje.

Odbijaju se parnične stranke sa zahtjevom za naknadu troškova žalbenog postupka kao neosnovanim.

Obrazloženje

Presudom prvostepenog suda, stav prvi izreke, odbijaju se tužitelji sa zahtjevom da se utvrdi da je uknjižba prava vlasništva u korist tuženih M.M., D.M. i D.M. sa dijelom od 1/6 na nekretnini označenoj kao k.č. br. 2312 zv. "Rauševac", u naravi nekategorisani put pov. 1511 m², upisana u z.k. ul. 927 K.O ... pravno nevaljana, da su tužitelji suvlasnici sa dijelom 1/6 nekretnine označene kao k.č. br. 2312 zv. "Rauševac", u naravi nekategorisani put pov. 1511 m², upisana u z.k. ul. 927 K.O. ... i da se naloži zemljknjižnom uredu Općinskog suda u Kiseljaku da u z.k. ul. br. 927 K.O. ... izvrši brisanje upisanog prava suvlasništva u korist tuženih M.M., D.M. i D.M.sa dijelom od po 1/6 na nekretnini označenoj kao k.č. br. 2312 zv. "Rauševac", u naravi nekategorisani put, pov. 1511 m², upisana u z.k. ul. 927 K.O. ... i da na navedenim nekretninama izvrši upis prava suvlasništva u korist svakog od tužitelja sa dijelom 1/6.

Stavom drugim obavezani su tužitelji da solidarno tuženim nadoknaditi troškove parničnog postupka u iznosu od 1.842,32 KM

Protiv navedene presude žalbu su blagovremeno izjavili tužitelji iz svih žalbenih razloga propisanih čl.208. stav 1 Zakona o parničnom postupku FBiH sa prijedlogom da

se uvaži, presuda preinači i usvoji tužbeni zahtjev ili ukine i vrati na ponovni postupak. U pretežnom dijelu žalitelj iznosi obrazloženje prvostepenog suda (strane 1.,2. i 3), dok povrede odredaba Zakona o parničnom postupku vidi u neprimjenjivanju čl.182. i 149.stav 3 .ZPP-a.

U odgovoru na žalbu se osporava osnovanost žalbe sa prijedlogom da se žalba odbije kao neosnovana.

Nakon što je ispitao osporenu presudu u dijelu koji se žalbama osporava i ex offo temeljem odredbi člana 221. Zakona o parničnom postupku (Sl.novine F BiH broj 53/03, 73/05, 19/06 i 98/15- u daljem dijelu teksta: ZPP), ovaj sud je zaključio da:

Žalba je neosnovana.

Predmet spora je zahtjev tužilaca da se utvrdi da je pravno nevaljala uknjižba prava vlasništva u korist tuženih M.M., D.M. i D.M. sa dijelom od 1/6 na nekretnini označenoj kao k.č. br. 2312 zv. "Rauševac", u naravi nekategorisani put pov. 1511 m2, upisana u z.k. ul. 927 K.O. ..., da su tužitelji suvlasnici sa dijelom 1/6 nekretnine označene kao k.č. br. 2312 zv. "Rauševac", u naravi nekategorisani put pov. 1511 m2, upisana u z.k. ul. 927 K.O. ...

Iz stanja spisa i osporene presude, proizlazi da su parnične stranke pred sudom, u skladu sa odredbom člana 7. Zakona o parničnom postupku, iznijele sve činjenice na kojima zasnivaju svoje zahtjeve i izvele dokaze koje su smatrale bitnim za odlučivanje u ovoj pravnoj stvari.

Iz utvrđenog činjeničnog stanja prvostepenog suda, a koje kao pravilne prihvata i ovaj sud, jer imaju osnova u izvedenim dokazima cijenjenih u smislu odredbe članka 8. Zakona o parničnom postupku, proizilazi sljedeće:

-tužitelji su upisani kao suvlasnici sa po 1/12 dijelova, a tuženi sa po 1/6 dijelova na k.č. broj: 2312, zv. "Rauševac" u naravi nekategorisani put, upisanoj u z.k. uložak : 927 K.O ... od 05.11.2020. godine

-predmetna parcela 2312 je nastala, a kao takva i formirana u postupku obilježavanja, aviosnimanja, dešiforvanja, a kasnije i izlaganjem podataka na javni uvid, u svrhu formiranja novog premjera – katastar nekretnina.

-ista je bila upisana u katastarsko knjižni spis Dn: 05-002-951-82/91 od 6.8.1991. godine, popisni list, zapisnik komisije za izlaganje podataka o nekretninama i utvrđivanja prava na nekretninama i rješenja na ime I.D. sin J. a u nastavku izlaganja parcela 2312 zbog greške upisa iz Dn br. 82/91 prebacuje u Dn br. 1074, te Služba općine Kiseljak uzima izjavu od M.M. sin J., i A.D.r sin I., te se vrši ispravka u Dn -82, a u međuvremenu sačinjen je i diobni ugovor OPU-IP – 478/10, tako da je parcela 2312, upisana u suvlasništvu kako je naprijed i navedeno.

-nakon toga se radi uspostava z.k. ul.na osnovu podataka novog premjera, te zemljišnoknjižni ured Općinskog suda u Kiseljaku postupajući po prijavnom listu Službe općine Kiseljak 13/2019 od 13.12.2019. godine i kopije plana broj13/19, prema

podacima novog katastra premjera donosi Rješenje 25.6.2020. godine u kojem uspostavlja z.k. ul. br. 927 K.O. Brestovsko u kojem se dozvoljava upis parcele 2312, na osnovu čl. 69. Zakona o Zemljišnim knjigama F BiH, ("Sl. Novine F BiH" broj: 19/03, 54/04,) u korist svih suvlasnika kako je to naprijed i navedeno.

-na temelju geodetskih i katastarskih planove općine Kiseljak, predmetne dokumentacije, arhiva z.k. ureda općine Kiseljak, a nakon preklapanja planova starog i novog trenutno važećeg premjera utvrđeno je da parceli po novom premjeru 2312 odgovaraju parcele starog premjera, približno po položaju, obliku ne i površini (druga metoda mjerenja i računanja površina, austrougarski premjer) i to k.č. br. 2471/3, 2470/3, i k.č. 2470/4.

-u pogledu historijata nastanka parcele k.č. 2312, vještačenjem je utvrđeno da je ista nastala od parcela 2471/3 u pov od 940 m², koja je bila u posjedu J.M. sin A., i parcela 2470/3 i 2470/4 zv. "Put", u posjedu J.D. sin I.

Dakle, u konkretnom slučaju je podnesena brisovna tužba kojom se traži brisanje uknjižbe prava suvlasništva na k.č.br.2312 zv."Rauševac" izvršene u korist tuženih, u naravi nekategorisanom putu sa zahtjevom da se tužitelji umjesto sa 1/12 dijelova uknjiže sa 1/6 dijelova sa kojim su tužitelji upisani u zk.ul.br. 927 KO ... na temelju Rješenja ZK ureda Općinskog suda u Kiseljaku broj:049-0-DN-20-001 180.

Suštinski, tužitelji u toku prvostepenog postupka, ali i u žalbi ustrajavaju na tvrdnji da je uspostavom z.k. ul. 927 K.O. ... na nekretnini označenoj kao k.č. 2312, bez valjanog pravnog osnova, izvršen upis prava suvlasništva u korist tuženih sa dijelovima od po 1/6, a tužiteljima umanjeni suvlasnički dijelovi zbog čega su tužitelji upisani sa suvlasničkim dijelovima od po 1/12, bez da je za takav upis postojao pravni osnov, kao i da nije postojao osnov za izmijenu posjedovnog stanja u posjedovnom listu broj: 1074 K.O. ... u kojem su 2010.godine u kat.knji.ul.Dn.br.82 KO ... bili upisani tužitelji sa po 1/6 dijelova koji je izvršen na temelju Diobnog ugovora broj:OPU-IP-578/2010 sačinjenog od strane notara J.S. ,čijem zaključenju je prehodilo Rješenje o nasljeđivanju Općinskog suda u Kiseljaku broj. O-165/04 OD 13.3.2006.godine kojim su tužitelji oglašeni kao zakonski nasljednici iza umrlo D.I, sine J. po gruntovnim, ali ne i katastarskim podacima, koji prema izvedenom rješenju niti u jednom od zk.uložaka nije bio uknjižen kao vlasnik nekretnina, već kao suvlasnik.

Provedenim vještačenjem je utvrđeno da je predmetna parcela 2312 je nastala, a kao takva i formirana u postupku obilježavanja, aviosnimanja, dešiforvanja, a kasnije i izlaganjem podataka na javni uvid, u svrhu formiranja novog premjera – katastar nekretnina. Ista je bila upisana u katastarsko knjižni spis Dn: 05-002-951-82/91 od 06.08.1991. godine, popisni list, zapisnik komisije za izlaganje podataka o nekretninama i utvrđivanja prava na nekretninama i rješenja na ime I.D. sin J.. Kasnije u nastavku izlaganja parcela 2312 zbog greške upisa iz Dn br. 82/91 prebacuje u Dn br. 1074, te Služba općine Kiseljak uzima izjavu od M.M. sin J., i A.D. sin I. , te se vrši ispravka u Dn -82, a u međuvremenu sačinjen je i diobni ugovor OPU-IP – 478/10, tako da je parcela 2312, upisana u suvlasništvu kako je naprijed i navedeno. Nakon toga se radi uspostava z.k. ul.na osnovu podataka novog premjera, postupajući po prijavnom listu Službe općine Kiseljak 13/2019 od 13.12.2019. godine i kopije plana broj13/19, prema

podacima novog katastra premjera, zemljišnoknjižni ured Općinskog suda Kiseljak donosi Rješenje 25.06.2020. godine u kojem uspostavlja z.k. ul. br. 927 K.O. ... u kojem se dozvoljava upis parcele 2312, na osnovu čl. 69. Zakona o Zemljišnim knjigama F BiH, ("Sl. Novine F BiH" broj: 19/03, 54/04,) u korist svih suvlasnika kako je to naprijed i navedeno. Na osnovu uvida u geodetske i katastarske planove općine Kiseljak, predmetnu dokumentaciju, arhiv z.k. ureda općine Kiseljak, a nakon preklapanja planova starog i novog trenutno važećeg premjera je utvrđeno da parceli po novom premjeru 2312 odgovaraju parcele starog premjera, približno po položaju, obliku ne i površini (druga metoda mjerenja i računanja površina, austrugratski premjer) i to k.č. br. 2471/3, 2470/3, i k.č. 2470/4. U pogledu historijata nastanka parcele k.č. 2312, vještak je naveo da je ista nastala od parcela 2471/3 u pov od 940 m², koja je bila u posjedu J. M. sin A., i parcela 2470/3 i 2470/4 zv. "Put", u posjedu J. D. sin I.

Dakle, iz činjeničnog utvrđenja prvostepenog suda proizilazi da je sporna valjanost upisa izvršenog na temelju Rješenja ZK ureda Općinskog suda u Kiseljaku broj:049-0-DN-20-001 180 donesenog u postupku uspostave zl.ul. shodno odredbi čl. 88.stav 2. u vezi sa čl. 63.Zakona o zemljišnim knjigama izvršenog na temelju Prijavnog lista Službe za imovinsko-pravne, geodetske poslove i katastar nekretnina Općine Kiseljak broj:13/2019 od 13.12.2019.godine na način da je formiran novi zk.zl.broj:927, u čiji A list je upisana k.č.br.2312 „RAUŠTEVA“ u naravi nekategorisani put površine 1511 m² i na temelju čl. 69.Zakona o zemljišnim knjigama dozvoljena uknjižba prava vlasništva u koloni B lisa zk.ul.br.927 u korist tužitelja sa dijelovima 1/12 i tuženih sa dijelovima 1/6 na način da je upis izvršen prema podacima iz posjedovnog lista broj: 1074 u kojem su parnične stranke bile upisane kao suposjednici sa istim dijelovima i zatvoren zk.ul.br.714 k.o.SP ... u odnosu na k.č.br..2471/3.

Brisovna tužba je u našem pravnom sistemu ranije bila regulisana kao zemljišno-knjižna tužba, ali važećim propisima ona više nije definirana na isti način, nego je u čl.60.Zakona o zemljišnim knjigama FBiH predviđena mogućnost u slučaju neispravnog upisa, koji se vrši na osnovu odobrenja upisane osobe ili sudske odluke, dok je Zakonom o stvarni pravima FBiH u čl.56.propisano da se brisovna tužba može podići u rokovima u kojima se može ostvarivati osporavanje pravnog osnovan upisa i da rokovi od tri godine za podnošenje brisovne tužbe prema tom zakonu teku o dana stupanja na snagu tog zakona (čl. 360). Stoga, brisovnom tužbom se štite samo prva koja su bila uknjižena, pa je za njeno podnošenje legitimisano lice čije je zemljišno-knjižno pravo povrijeđeno neosnovanim upisom zbog čega se traži i može tražiti uspostavljanje ranijeg zemljišnoknjižnog stanja. Riječ je o stvarno-pravnoj tužbi sui generis, čiji zahtjev ide na utvrđivanje nevaljalosti već izvršenog upisa i uspostavu ranijeg zemljišnoknjižno stanja za čije podnošenje su tužitelji, kao upisani suvlasnici aktivno legitimisani, koje pravo su iskoristili u zakonom propisanom roku od tri godine od dana izvršenog upisa čiju valjanost osporavaju.

Kako tužitelji tužbom traže da se utvrdi pravna nevaljalost upisa prava suvlasništva u zk.ul.927 k.o.Rauševac izvršene u korist tuženih sa 1/6 dijelova i upis tužitelja sa tim suvlasničkim dijelovima, koji su na temelju tog upisa stekli dijelove od po 1/12 sa nalogom zk.uredu da na temelju presude izvrši takav upis jasno je da je zahtjev

tužitelja neosnovan jer tužitelji ovom tužbom, po svom zahtjevu brisovnom, traže zaštitu prava koja nisu bila uknjižena u obimu kojim se tužbom traži slijedom čega nije moguće udovoljiti zahtjevu za brisanje tuženih i upisom tužitelja sa većim suvlasničkim dijelovima od onih koje su upisani, kako nakon izvršenog upisa koji se osporava, tako i prije upisa.

U situaciji kada iz činjeničnog utvrđenja prvostepenog suda zasnovanog na historijatu nastanka sporne parcele sačinjenog od strane Službe za imovinsko-pravne, geodetske poslove i katastar nekretnina od 18.10.2021. godine i nalaza i mišljenja vještaka geometra I.P. da je sporna parcela k.č. 2312 nastala od parcela 2471/3 upisane u z.k. ul. 714 koja je bila u suvlasništvu, D.M., I. i dr. s tim da D. nisu imali suvlasničke dijelove od po 1/6, već daleko manje suvlasničke dijelove od po 2/75 i parcela 2470/3 i 2470/4 upisane u z.k. ul. 1219 K.O. ... kao suvlasništvo V.Š. i ostalih, među kojim nema tužitelja i njihovih prednika, po gruntovnoj evidenciji, a po posjedu parcela k.č. 2471/3 bila je u posjedu J.M. sin A., prednika tuženih, a parcele 2470/3 i 2470/4 bile su u posjedu J.D. sina I. , prednika tužitelja jasno je da se tužiteljima sa ovakvom tužbom ne može pružiti tražena zaštita na način da brisovnom tužbom izdejstvuju upis u zemljišnoj knjizi sa dijelovima od po 1/6 jer takvi upisi prije spornog nisu postojali. U z.k.ul. 714 u kojem je bila upisana k.č.br.2471/3 od koje je nastala sporna parcela je bilo upisano 40 suvlasnika, među kojima su i D. i to D. A., D.J., D. M. i D.N. sa po 2/75 dijelova iz čega se poprima jasnim da uspostava zemljišnoknjižnog stanja, što je zakonom propisanih cilj brisovne tužbe, na način tražen tužbom nije moguć jer bi usvajanjem tužbenog zahtjeva i žalbe tužitelja značilo priznanje prava suvlasništva u većem obimu od onog kojeg su prije uspostave spornog z.k.uložka i upisa doista i imali uz napomenu da su tužitelji na temelju spornog upisa uknjiženi sa većim suvlasničkim dijelovima od onih koji su postojali prije spornog upisa. Ovaj sud, kao i prvostepeni sud (obrazloženje na strani 8. I 9.presude) cijeni da tužitelji nisu dokazali da su po bilo kojem osnovu priznatom Zakonom o stvarnim pravima stekli suvlasništvo na predmetnoj nekretnini sa 1/6 dijelova slijedom čega se žalitelj u cilju nepotrebnog ponavaljanja upućuje na obrazloženje prvostepene presude.

Nadalje, pravna nevaljalost upisa ovakvoj vrsti postupaka se ne može zasnivati na navodima o navodnom upisu bez valjanog osnova u katastarskom operatu. U toku cijelog postupka, pa i u žalbi tužitelji osnovanost svog zahtjeva zasnivaju na navodima da u katastarskom operatu izvršen upis u korist tuženih sa po 1/6 dijela i da je na temelju takvog upisa izvršen upis u zemljišne knjige. Dakle, nevaljalost spornog upisa u zemljišne knjige tužitelji izvode iz, po njima, nevaljalog /pogrešnog i nezakonitog upisa u katastar nekretnine izvršenog nakon 2011.godine, koji je zasnovan na izjavi sačinjenoj kod Službe za geodetske, imovinsko –pravne poslove i katastar nekretnina 6.6.2011. godine, danoj od strane M.M. i A.D. u pogledu k.č. 2471/3 zv. "Put", pov. 940 m2, upisane u pl.br.524 k.o. ... na ime M.A.J., stari premjer, a što odgovara k.p.br.2312 upisane u Dn broj: 82 K.O. ... na ime D.J.I. gdje navedena služba na osnovu njihovih izjava vrši ispravku na k.p.2312 po Novom Premjeru u Dn br82 i drugim Dn-ma u smislu suposjedničkog dijela na način da isti na k.p.br. 2312 u površini od 1529 m2 iznosi 1/2 dijela u korist M.J.M., a u korist D.preostala 1/2 , odnosno ukupno sa po 1/12 dijelova. Ukoliko su tužitelji smatrali da je na osnovu ovih izjava izvršen pogrešan upis u katastru

na njihovu štetu i protivno važećim propisima isti su mogli osporavati njegovu pravilnost u skladu sa Zakonom o premjeru i katastru nekretnina (Sl.glasnik SRBIH br.22/1984, 12/197, 26/1990 i 36/1990, Sl.list R BiH BR.4/1993 I Sl.novine FBiH 58/2022), što tužitelji nesporno nisu učinili. Umjesto toga, ispravnost tog upisa, odnosno ispravke osporavaju u ovom postupku kroz navode da im nisu dostavljene odluke donesene u tom postupku, da izjave nisu mogle biti osnov za bilo kakvu promjenu jer davaoci tih izjava nisu jedini nasljednici slijedom čega nisu ni mogle biti valjan osnov za promjenu suposjedničkih dijelova od 1/6, koliko su iznosili provođenjem Ugovora o diobi broj:UPU-IP-587/2010 i to na način da kroz institut brisovne tužbe, kojom se može osporavati valjanost upisa izvršenog samo u zemljišne knjige, nastoje osporiti i ispraviti upis u katastarskom operatu iz razloga što je na novi zk.ul.broj: 927, u kojem je izvršena uknjižba prava suvlasništva, izvršen na temelju podataka iz Prijavnog lista na osnovu suposjedničkih dijelova čija se visina i postojanje u ovakvoj vrsti postupka ne može osporavati, niti cijeliti ispravnost upisa, urednost dostave u postupku koji je vođen po pravilima drugog, upravnog postupka koji se po čl.22.Zakona provodi po odredbama Zakona o opštem upravnom postupku („Sl.list SFRJ“ 47/86) a ne po odredbama Zakona o zemljišnim knjigama. Stoga, žalbeni navodi izneseni u tom pravcu, kojom se osporava pravilnost i zakonitost pobijane presude i pogrešna primjena materijalnog prava, nisu od značaja za pravilno rješavanje u ovoj pravnoj stvari, niti odluku sudu koja pravilno nije zasnovana na ocjeni pravilnosti rada nadležne službe općine Kiseljak, nezakonitom.

Žalbeni navodi o povredi čl. 182.ZPP-a su neosnovani. Članom 70. stav 1. ZPP-a propisano je da je nakon prijema tužbe sa priložima, tuženi dužan najkasnije u roku od 30 dana dostaviti pismeni odgovor na tužbu. Stavom 2. istog člana propisano je da će sud, prilikom dostavljanja tužbe tuženom, poučiti tuženog o obavezi iz stava 1. ovog člana, o tome šta treba da sadrži odgovor na tužbu i obavijestiti ga o posljedicama nedostavljanja odgovora na tužbu u određenom roku.

Članom 182. stav 1. navedenog ZPP-a propisano je da, kad tuženi, kome je uredno dostavljena tužba u kojoj je tužitelj predložio donošenje presude zbog propuštanja, ne dostavi pismeni odgovor na tužbu u zakonskom roku, sud će donijeti presudu kojom se usvaja tužbeni zahtjev (presuda zbog propuštanja), osim ako je tužbeni zahtjev očigledno neosnovan. Stavom 2. istog člana propisano je da je tužbeni zahtjev očigledno neosnovan: 1) ako je tužbeni zahtjev očigledno protivan činjenicama navedenim u tužbi; 2) ako su činjenice na kojima se temelji tužbeni zahtjev u očiglednoj protivnosti s dokazima koje je sam tužitelj predložio ili s činjenicama koje su općepoznate. Stavom 4. istog člana propisano je da se presuda zbog propuštanja neće donijeti o zahtjevu ili dijelu zahtjeva kojim stranke ne mogu raspolagati.

Iz naprijed citiranih odredbi člana 182.ZPP-a proizilazi sljedeće: Kad tuženi u zakonskom roku ne dostavi pismeni odgovor na tužbu sud donosi presudu kojom usvaja tužbeni zahtjev (presudu zbog propuštanja) ako su ispunjeni sljedeći uvjeti: - ako je tužitelj u tužbi predložio donošenje presude zbog propuštanja; - ako je tužba uredno dostavljena tuženom sa obavještenjem o posljedicama nedostavljanja pismenog odgovora na tužbu; ako činjenice na kojima tužitelj temelji tužbeni zahtjev nisu

očigledno u suprotnosti sa dokazima koje je tužitelj predložio ili sa činjenicama koje su općepoznate; - ako ne postoje okolnosti koje bi ukazivale da se radi o zahtjevu ili dijelu zahtjeva kojim stranke ne mogu raspolagati. Iako tuženi nisu u ostavljenom roku dostavili odgovore na tužbu prvostepeni sud je pravilno postupio kada nije donio presudu zbog propuštanja iz razloga jer su postojale okolnosti koje su ukazivale da se radi o zahtjevu sa kojim stranke ne mogu raspolagati, a što se u konkretnom slučaju odnosi na zahtjev za utvrđivanje pravne nevaljalosti upisa u zemljišne knjige koji se prema u tužbi iznesenim činjenicama odnosio na pravnu nevaljalost upisa u kastastar nekretnina i zahtjeva za upis suvlasničkih dijelova tražen brisovnom tužbom, bez da su uz tužbu dostavljeni zk.izvadci koji se odnose na period prije upisa, kao i činjenica koliko su isti iznosili, slijedom čega nisu bili ispunjeni kumulativno traženi uslovi iz čl. 182.ZPP-a za donošenje presude zbog propuštanja.

Nije osnovan žalbeni navod o povredi čl. 149.stav 3.ZPP-a koji propisuje da se vještaci određuju prvenstveno iz reda imenovanih sudskih vještaka za određenu vrstu vještačenja. Iz zapisnika sa pripremnom ročišta održanog dana 24.10.2023.godine proizilazi da je upravo tužitelj predložio da se vještačenje provede po vještaku Ivi Periću, a nakon toga i tuženi, zbog čega je sud odredio da će se vještačenje provesti po geometru Ivi Periću, koji se ne nalazi na listi stalnih sudskih vještaka. Nakon prijema nalaza i mišljenja tužitelji su dana 13.11.2023.godine dostavili sudu podnesak u kojem iznose primjedbe na nalaz i mišljenje sa zahtjevom da ukoliko vještak ne odgovori na iste sud odredi drugog vještaka navodeći da postoji i dodatni razlog za njegovo određivanje a to je činjenica da se određeni vještak ne nalazi na listi stalnih sudskih vještaka, a što su tužitelji saznali nakon prijema nalaza uz tvrdnju da su na pripremnom ročištu predlagali Aidu Skrobo iz Travnika i Stipisu Oruča, ali je sud odredio Ivu Perića.

Ove tvrdnje iznesene u žalbi nemaju uporišta u spisu jer upravo iz zapisnika sa pripremnog ročišta proizilazi da je upravo punomoćnik tužitelja predložio Ivu Perića, zaposlenika katastra nekretnina, zajedno sa tuženim, a ne Aidu Skrobo i Stipicu Oruča, te nakon okončanja ročišta potpisao zapisnik bez da je u smislu čl.375.stav 3.ZPP-a stavio primjedbu na njegov sadržaj slijedom čega se ima smatrati neistinita tvrdnja da je sud bez saglasnosti stranaka odredio da se vještačenje provede po licu koje nije na listi sudskih vještaka, već naprotiv, na usaglašeni prijedlog stranaka, što ne predstavlja povredu čl. 149.stav 3.ZPP-a jer isti propisuje da se vještaci određuje prvenstveno iz reda imenovanih sudskih vještaka, što nije nužno na što ukazuje i stav Vrhovnog suda FBiH sadržan u presudi broj: 070-Rev-8-000078 od 17.3.2009.godine u kojem je jasno izražen stav da okolnost da je vještačenje suprotno odredi čl. 149.stav 3.ZPP-a izvedeno po vještaku geometru koji se nalazi na listi imenovanih stalnih sudskih vještaka, sama po sebi, ne predstavlja povredu odredaba parničnog postupka iz čl.209.ZPP-a. Prvostepeni sud je pravilno postupio kada je nakon datih izjašnjenja i odgovora na primjedbe, danih na glavnoj raspravi, prihvatio nalaz i mišljenje vještaka Ive Perića, zaposlenika katastra, te nakon njegovog izvođenja, bez ponovljenog i obrazloženog zahtjeva tužitelja, nastavio sa postupkom bez određivanja drugog vještaka.

Prvostepeni sud nije učinio povredu iz čl.209.ZPP-a kada je na glavnoj raspravi rješenjem odlučio da se neće saslušati svjedokinja N.S., predložena od strane tužitelja opravdano cijeneći da nakon provedenog vještačenja i saslušanja svjedoka nije potrebno odgađati ročište radi saslušanja predložene svjedokinje koja je obavijestila sud da zbog spriječenosti nije u mogućnosti pristupiti na zakazano ročište.U ovakoj činjenčnoj i pravnoj situaciji, nakon izveđenja dokaza nije bilo svrhishodno, niti ekonomično odgađati ročište za glavnu raspravu jer iskaz predložene svjedokinje ne bi uticao na osnovanost tužbenog zahtjeva slijedom čega je prvostepeni sud na temelju ovlaštenja iz čl.109.stav 1.ZPP-a opravdano stavio van snage rješenje rješenje sa pripremnog ročišta kojim je odlučeno da se neće saslušati ova svjedokinja.

Ovaj sud smatra da osporena presuda zadovoljava standarde člana 6. stav 1. Evropske konvencije o zaštiti ljudskih prava i temeljnih sloboda, pošto se zasniva na temelju dokaza izvedenih u kontradiktornom postupku, obrazloženje osporene presude odnosno razlozi na kojima se zasniva izgledaju logično i uvjerljivo i nema dokaza da je presuda donesena na osnovu proizvoljne primjene prava, ili da je došlo do povrede nekih procesnih prava, koja pripadaju strankama u kontradiktornom postupku. Prvostepeni sud je pobijanu odluku, činjenično i pravno jasno i potpuno obrazložio prema standardima i zahtjevima utvrđenim članom 6. Evropske konvencije i članom 191. stav 4. Zakona o parničnom postupku FBiH, po kojima, da bi odluka bila podobna za ispitivanje po uloženom pravnom lijeku, obrazloženje iste mora sadržavati razloge o odlučnim činjenicama u svakom konkretnom predmetu (ovakav stav je zauzeo Vrhovni sud u presudi broj: 46 0 P 006187 12 Rev od 31.10.2013. godine, Ustavni sud BiH u više odluka kao i u odluci Ap-352/04 od 23.3.2005. godine).

Odluka o troškovima žalbenog postupka donijeta je primjenom odredbi iz člana 387. stav 1.386.stav 1 i člana 397. stav 1. Zakona o parničnom postupku. Izdatak koji su tuženi imali zbog davanja odgovora na žalbu u iznosu od 590,00 KM za ishod ovog žalbenog postupka nije bio potreban, radi čega tuženim saglasno odredbi iz člana 387. stav 1. Zakona o parničnom postupku ne pripada pravo na naknadu tih troškova. Tužiteljima temeljem odredbe čl.386.stav 1.ZPP-a ne pripadaju ni troškovi sastava žalbe u iznosu od 1.053,00 KM, koji se odnose na nagradu za sastav žalbe sa PDV-om, koja je odbijena kao neosnovana.

Ostali žalbeni navodi tužilac za ishod spornog odnosa i ovog žalbenog postupka nisu od značaja, radi čega ih drugostepeni sud, saglasno odredbama člana 231. Zakona o parničnom postupku neće posebno ni cijeniti.

Na osnovu obrazloženog, odlučeno je kao u izreci ove presude, primjenom člana 226. Zakona o parničnom postupku.

Predsjednica vijeća

Mirjana Grubešić

